

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főttér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hova az előfizi- tési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	--	---

A kulturáért.

Innen onnan már 3 éve annak, hogy a „Hockpárt“ és annak kortesei uralják a helyzetet városunkban. 3 éve, hogy községünk adminisztrációját teljesen kezökben tartják. Még ma is, az történik a községnél, a mit ők akarnak. A közgyűléseken minden akaratauk szerint történik; mert hiszen a községi közgyűlés többsége feltétlenül megszavaz mindent, a mit a „Hockpárt“ vezérei akarnak.

Azt lehet mondani, hogy ilyen kedvező helyzetet, még egy párt sem biztosított magának, mint a „Hockpárt.“ Mert hiszen a mint ösmerjük egyes pártok uralmát a multban, elmondhatjuk, hogy oly feltétlen bizalommal, még egy pártot sem ajándékoztak meg hivei: mint a „Hockpárt“ vezéreit. Ilyen körülmények között annyi hasznos és üdvös intézkedéseket egy párt sem tehetett, minőt a Hockpárt vezérei tehetnének ha csak egy szemernyre szívükön viselnék a város közönségének érdekét, ha csak egy parányit lelkesülnének községünk kulturális fejlődéséért. Tehát egész batran mondhatjuk, hogy

eddig még egy párt sem követett el annyi mulasztást, mint a „Hockpárt“, egy párt sem viselte még magát a közönséggel szemben oly közönyösen, mint a Hockpárt. Eddig még kivétel nélkül minden párt képes volt felmutatni községünk adófizető közönsége érdekében bizonyos eredményeket, csak a „Hockpárt“ nem. Egész nyiltan kérdőre foghatjuk a „Hockpárt“ vezéregyéniségeit, hogy hogy mutassanak fel bármilyen alkotást, bármilyen csekély eredményt, melyet 3 évi feltétlen uralmuk alatt létesítettek vagy alkottak.

Tettek-e csak kísérletet is községünk kulturális fejlődésének érdekében? Beszéljenek, feleljenek, mit tettek? Mit miveltek 3 éven keresztül?

Itt volna egyszer már az ideje a beszámolásnak!

Igen sokat ígértek t. uraim! vajjon beváltottak-e valamit hangzatos ígéreteik közül? Meg vagyunk győződve, hogy kérdéseinkre, mitsem tudnak önök válaszolni. Mert bizony önök 3 év leforgása alatt vajmi keveset, sőt azt lehet mondani semmit sem tettek.

De ne gondolják önök t. uraim, hogy egyszerűen lekerülnek a napi rendről anélkül, hogy sáfarkodásaikról megne számoltassuk! Semmittevésüket, még igen sokat szemükre fogjuk lobbantani. Sőt el fog jönni az idő, midőn városunk közönsége előtt nyilvánosan számadásra fogjuk önöket felhívni, be nem váltott ígéretük beváltására.

Hiszen bírták a nép bizalmát. A képviselőtestület többsége rendelkezésükre állt. Azt szavaztattak meg, a mit akartak a képviselőtestülettel. Akár hogyan jártak el a közügyekben, a képviselőtestület tudomásul vette, helyeselte a mit cselekedtek. Mégis — mit sem mutathatnak, fel olyat, mivel városunk ügyét, az adózó közönség érdekét, községünk kulturáját csak részben is előmozdították volna.

Valóban ilyen meddő, ilyen eredményekben szütkölködő párt még nem tartotta kezében községünk kormányzásának gyeplőjét.

Két cykluson keresztül tartotta magát a Csatárféle uralom községünkben; akkor mindenki panaszkodott, hogy az „öreg ur“ nem képes semmit sem tenni, mindazonáltal össze-

A „CSONGRÁDI LAP“ TÁRCZÁJA

A papucs és a papucskormány,
Irta Japetus.

(Folytatás.)

— De mikor teljesen józan vagyok,
— Mit? Ön még vissza felel?! Ön részeg, punctum. Távozzék azonnal, parancsolom.

— Asszonyom! . . .
— Semmi asszonyom, takarodjék.
Sarkon fordultam s kijöttem. De megérlelődöt bennem a gondolat, hogy elvállok a feleségetől.

Igenis, elvállok!

És kérem tessenek csak uraim ebből az egy esethől is megítélni, — Önöket kedves hölgyeim nem hívom fel ítélkezésre, tudva azt, hogy vannak órák, a midőn Önök is papucsokkal fegyverzik fel lábcskáikat s így ítéletükben — bocsánatot esdeklek — elfogultak lehetnének, — mondom, ítéljék meg uraim, nincs-e jogos alapom az elválásra, és hogy nem ítőzatos házi butorzat-e az a papucs?

Én legalább megvagyok részemről győződve, hogy ha azon tragikus pillanatban papucsok nincsenek nóm lábain, nem játszódottna volna le ezen válást előidéző családi jelenet.

El — vállok, el, kérelhetetlenül! Elhatározásomban semmi meg nem ingat.

Mily élvezet is lesz majd özvegy embernek lenni! Nem házsártoskodik, nem duruzsol folyton a nyakamon minden csekélységükéért az a valaki, a kit feleségnek, vagy „feleségségnek“ mondanak.

Pedig dehogy feleségség! „csupa baj“ ez az ő helyes neve.

Estétkint mindig elnézek majd a kaszinóba egy kis preferánsra s ha éjfél tájon hazavetődöm, senki sem hányja a szememre, hogy te imilyen, te amilyen korhely.

Özvegy leszek, szalma özvegy! Isten veled papucs, nem lesz többé szerencsénk egymáshoz, se bajunk egymással. Isteu veled. Adieu!

No hiszen az kellenék csak, hogy én itt szó nélkül végig halgassam a feleségem józansági dikezióit, hogy alásan meghajtsam engedelmess fejecskémet az ő legkegyelmesebb papucsai előtt. Ez kellenék csak! . . . és ezzel készen volna számomra egy tökéletes, egy igazándi „papucs-kormány“.

Papucs-kormány . . . brrrr! már e szó kimondása is hideg borzongással bizsergeti végig hátamat. Apage satanes! Inkább leszek Brazília legvadonabb tengetegében remete, sem mint ezen rabigák rabigájába hajtsam fejemet.

Szinte magam elé képzelem leendő helyzetemet:

Ott ülök, fejemen házi sapka, szájamban hosszuzáru tajtpipával — ezt talán megengedné a házikormány, — naphosszant a feleségem papucsai közelében, készen pa-

rancsai teljesítésére. Kávéház, kaszinó, preferáns, tarokk, billiárd stb! — ment's Isten, még a kapun sem volna szabad kilépni em.

. . . Jön egy ember. Beszélék vele, előadja mit akar. Ekközben odajön a feleségem s félbeszakít:

— Mit akar uram, kit keres?

— A háziurat keresem.

— Ugy?! Akkor velem beszéljen. Ez az ur itt a férjem, — mondja rám mutatva, — a házi ur én vagyok,

Szó nélkül hagytam ott őket; én „csak férj“ vagyok, a „háziur“ ő.

. . . Jön a levélhordó. Leveleket hoz az én csimemre. Kézhez veszem s akarom felbontani, de észreveszi feleségem s kikapja kezéből.

Hiszen én „csak férj“ vagyok, a házi ur ő;

Néha elmegy sétálni a barátaival. — igen, neki barátai vannak! — s olyan kegyes megengedi, hogy én is mehessek — utánuk.

Imádja a társaságot. Gyakran rendez jourokat, melyeken én is ott vagyok. Jelen vannak barátai és barátnői. Játsszunk „haragszom rád“-ot, — „hogy tetszik?“-et és „szembe kötös“-t, — az utóbbinál rendszeren az én szemeim vannak bekötve.

Ozsonna után táncz kezdődik s a zongorázó, — én vagyok.

És ez így megy nap-nap után. Ő a házi ur, én a háziur férje . . .

hasonlíthatlanul többet tett, mint Hock. A Csátárpárt uralma alatt kaptuk meg a telekkönyvet. Akkor kövezték ki a „Szt. Jánosi“ gátat, egyszóval valamit csak mégis kaptunk.

Magát Szvoboda Ferencz urat kérdezzük, ki abban az időben gyakran megfordult a város érdekében a kormánynál, hogy mennyivel többet képes volt keresztül vinni, akkor mint ma Hockkal.

Most bezzeg hijába fáradsnak, hijába deputálnak, hijába lesik a minisztériumok ajtaját, azt kapják feleletül, hogy „kívül tágasabb.“

Meglehet, azt kétségbe nem akarjuk vonni, hogy egyesekben ma is meg van a jó szándék, de szeretett képviselőnk, Hock János tisztelendő ur közönyösségen hajótörést szenved minden igyekezetük.

Ilyen körülmények között aztán nem esoda, hogy városunk kulturáját előbbre vinni teljes lehetetlenség.

Mert sem községünk érdemes elöljárósága, sem a képviselő testület, sem országgyűlési képviselőnk nem iparkodnak azon, hogy községünk felvirágzását előmozdítsák.

Éppen ezért, midőn a pangás, a tengődés korszakát éljük, csak hálával, csak dicsérettel említjük meg a „csongrádvárosi takarékpénztár“ azon elhatározását, hogy az, lehet mondani anyagi áldozatok árán, egy nagyszabású vendéglő építését vette tervbe, mely ha sikerül, városunk kulturális fejlődése egy évtizeddel vitetik előre.

De még egyrészt, dicsérettel és hálával emlékezünk meg, a Csongrád városi takarékpénztár áldozat készségéről, méltó elkereséssel kell megemlékeznünk a „Hockpárt“ 3 évi működéséről; mely párt, sokat ígért ugyan a választások előtt, de eddig mit sem tett a kulturáért.

Szóljunk hát igazat. A „Csongrád Közlöny“ január hó 6-án megjelent számában „Csak igazat szóljunk“ cím alatt valami „X“ ur szokatlan harcmodort léptetett életbe. Nevezetesen: eddig arra példát nem tudunk, hogy egy lapot az előfizetési felhívás miatt támadjanak meg. Ime, azt is meg kellett értnünk, hogy t. kollégánk a „Csongrádi Közlöny“ megtámasztásának az új év napján kibocsájtott előfizetési felhívásunk miatt azt állítja, hogy azzal a tájékozatlanokat félre akartuk vezetni.

Mi ugyan nem tudjuk, sőt el sem képzelhetjük, hogy a cikkirő „X“ ur honnan tapasztalta azt a nagyon és erős támogatást, melyben pártun. vezéreiből részesítettek bennünket, de annyit mondhatunk, hogy mi, nem igen tapasztaltuk. Ha pedig mi nem igen tapasztaltuk, hát azt hisszük, hogy „X“ ur még ugy sem tapasztalhatta, legfeljebb csak sejtette, „mint macska az esőt.“

Az egészben pedig az a legesodátosabb, hogy „Csak igazat szóljunk“ című cikk szerzője saját édes maga nem szól igazat; sőt felette nagyokat füllent, akkor, midőn azt állítja, hogy a győztes ellenzék elnézéssel volt Eder János iránt, midőn állásának rendszeresítését és ebből folyó 300 frt fizetés felemelését elnézte, az ellen lépéseket nem tett. Hiszen tudva levő dolog, hogy a mint betették a lábukat az iskolaszékbe. Forgó Imrével azt indítványoztatták, hogy Eder fizetéséből vonjanak le: mert az „füveket és köveket tanít.“ tehát nem érdemel annyi fizetést, mint más. Bizson elvonták volna önként édes „X“ ur a 300 frtot, ha lehetett volna, de „orrod tőle fokhagymás.“

Ezeket felül édes „X“ ur! nagyon jól tenné, ha felelős szerkesztőnk felmentésének indokaival nem foglalkoznék. Mert hát édes „X“ ur azt hisszük, hogy saját maga alatt vágja el a fát midőn azt írja, hogy a vádhatóság nem lett kellőleg informálva és egyik oka ez volt, hogy Eder felmentették.

Hát akkor azt szeretnénk tudni, hogy miért utalványozott a közgyűlés a jogügyi megbízott urnak 30 frtot azon a czímen, hogy a vádhatóságot informálja? Ha nem informálta kellőleg, hát tessék visszafizetni a községi pénztárba a 30 frtot. Mert az esetben nem tett eleget megbízói kívánságának.

A többek között azt is írja, hogy a törvényszék Edernek megengedte a védekezést. No hát, ezzel meg az bizonyítja ön,

De instálom, megbocsássonak önök, nekem egyáltalán nincs kedvem semmiféle házi úrnak a férje lenni.

Ped g mondom, ha a nyakamra hagyton nőni a papucsával, szórol-szóra betüröl be-türe így lesz.

Azért hát leghelyesebb, ha elejét veszem a dolognak, ha minél előbb megteszem a kellő lépéseket.

Nehogy még inkább eltaláljon mérge-sedni a dolog, nehogy ránőjön a fejemre az igazándi papucskormány: — Isten önökkel, szaladok az ügyvédhez, hogy rögtön indítsa meg vállpörömet.

Előbb azonban figyelmeztetem önöket uraim, hogy ha talán van közöttük valaki, a ki hason érzelmeket taplál szívében, mint én, felesége és annak papucsai, egy szóval feleségd papucskormányára iránt, ne halaszsa a dolgot, hanem jőjön velem, bizonyára olcsóbban válalja föl ügyünket a prókátor. ha többel boldogitjuk egyszerre.

Önöket pedig kedves hölgyeim, arra kérem, olvassák figyelmesen a napilapok apró hirdetési rovatát, mert ha vége lesz válópörömnek, a következő kis hirdetést szándékozom közzétenni: „Intelligens, fiatal, özvegy

ember nőül ohajt venni házias nőt, akár leányt, akár özvegyet Hozományra nem tekintek, de kikötöm, hogy papucset nehozzon a házhoz, sőt ennek említését is megtiltom, Levelek „papucs gyűlölő özvegy“ czímen poste restante Budapest főposta kéretnek“.

Különb kedres hölgyeim, azon hiszem, ben hogy vállpöröm mihamarabb véget ér, felhívom önöket, hogy ha közöttük valaki engemet, mint férjét, szívből tudna szeretni és azon, általam az imént mondott feltételnek mely szerint papucset nem hoz a házhoz, magát alávetni kész, — jelentkezését már most is elfogadom, a jelentkezők lajtsromába nevét bejegyeztvén, személyes jelentkezését előnyben részesítendő, s egyszersmind biztosítom önöket, hogy a világon én leszek a legjobb férj, ha feleségemnek papucsai nem lesznek, és ígérem, hogy mostani valamennyi ideálomhoz hűtlen leszek.

Nos, ki hajlandó jelentkezni?! . . .

. . . Senki!?! . . .

Akkor hát — Isten önökkel!

(Vége.)

hogy daczára annak, hogy §-okkal annyira dobálódzik, még sem ösmeri. Mert ha is merné, tudnia kellene önnek oh X ur, hogy akkor, midőn az esküdtszék előtt a kir. ügyész a vádló, vagyis a vád hivatalból indittatik, hát a vádlottnak feltétlenül bizonyítani joga van.

Különb meg, már a multkor meg-irtuk, hogy amennyiben a 12 esküdt között, akik felelős szerkesztőnkre kimondották, hogy nem vétkes, 8 doktor juris 1 helyettes polgármester és 1 városi szenátor ült bent, ezek pedig éppen ugy, ha csak jobban nem ismerik a törvényt, mint ön oh nagy „X.“

Ennélfogva, ha ön azt írja nagy „X“ létére, hogy „Csak igazat szóljunk.“ mi meg a ra kérjük, hogy „Szóljunk hát igazat!“

Mensa Academica Kolozsvár.

A kolozsvári m. kir. Ferencz-József tudomány-egyetem polgársága hallatja esdő szöszatát.

Az ifjuság a haza reménye, jövődö büszkesége.

Virág az ifjuság, mely gyöngéd kezek által ápolva, dús termést ígér.

E dús termésre szeretett hazánk-nak szüksége van s Erdély ifjusága orozslánrészt kér magának a megvi-vandó szellemi harcban.

Évszázakig volt Erdély védbás-tyája e hazának és e hivatását még nem töltötte be.

Kétszeres örséget a bástyának, fokozott munitiót lelkes védőnek!

Kincses Kolozsvár egyetemének polgárai közt hazafias áldozatokra mindenkor kész nemzetünk éhezöket nem türhet.

A hazára nem lehet közönyös, hogy ifjait tanulmányaik folytatásában a megélhetés gondjai gátolják.

Nem lehet közönyös, hogy a tanulmányokra szánt időt lélekölő másolással szenvedjék keresztül.

De a tehetösb szülökre sem lehet közönyös, hogy távolban élő fiaik a vendéglői ellátás folytán éltüknek szebb felét az éttermek erkölcsrontó levegöjében töltsek el.

E bajokon segítni van hivatva a diákasztal, a mensa academica.

Adakozzunk a mensa javára!!

Adakozzék a diákasztal javára minden polgára e hazának, némuljon el a szent czél érdekében minden nemzetiség és osztálykülönbötség okozta belharez

Nemzetiség, faj és vallás különbség nélkül összehozza a mensa a fehérsztal mellett hazánkna a legkülönbözöb vidékekröl összesereglett összes ifjait.

Egyesiti a szétforgácsolt erőket és ez összetartás éreztetni fogja ki-hatását közéletünkben is.

Humanus törekvése nemességének teljes tudatában bizalommal fordul tudomány egyetemünk polgársága s rendületlen hittel reményli, hogy hazafias buzgósága részéről kellő méltánylásban részesül.

A millenium korszakalkotó alkal-mából létesítendő diák-asztal az emberbaráti szeretet legszebb, legmagasztosabb intézményeinek egyike lesz.

Lesz, mert lennie kell! Nemzetünk hazafias áldozatkészsége kezeséget nyújt egyetemünk ifjuságának hogy esdeklő szózata nem lesz elhangzó szó a pusztában.

Ugy legyen!

Dr. Meltz Hugó,

a kolozsvári m. kir. Ferencz-József tudomány-egyetem c. i. rectora.

Dr. Pisztóri Mór, Dr. Szabó Dénes, Dr. Petz Vilmos, Dr. Apáthy István,

c. i. decanok.

Krenner F. Miklós,

a mensa bizottság elnöke.

Hunwald Lajos,

biz. pénztáros.

Kozma Endre,

biz. főtitkár.

A nagybecsű adományok a pénztárhoz (Kolozsvár, Egyetemi kör) juttatandók.

UJDONSÁGOK.

— **Uj kormány.** Kabinet alakításával Bárány Dezső lett megbízva. A leendő minisztereket illetőleg, a combináció jelenleg a következő: Elnök és belügy: Bárány Dezső báró. Pénzügy: Lukács László. Közoktatás ügy: Eötvös Loránd br. Honvédelem: Fejérváry Géza br. Őfelsége személye körüli: Jósika Samu br. Földmívelésügy: Festetics Andor gr. Horvát: Josipovich Imre. Az igazságügyi és kereskedelemügyi tisztségére még nincs megállapodás.

— **Személyi hír.** Vadnay Andor dr. főispán, több mint egy heti távollét után, a f. hó 9-én a fővárosból Szentesre érkezett.

— **Közgyűlések.** A csongrádi ált. ipartestület évi rendes közgyűlését a város közháza tanácstermében f. év s. hó 13-án d. u. 2 órakor tartja meg. Ugyan ez nap tartja a csongrádi önk. tűzoltó egyesület is évi rendes közgyűlését.

Jóváhagyott megyei határozat. Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának, a felemelt házi dotáció keretében rendszeresítendő új tiszti állások tárgyában hozott közgyűlési határozatát a belügyminiszter jóváhagyta. A jóváhagyó miniszteri leirat már megjött a vármegyéhez és azt a kikötést tartalmazza, hogy — amennyiben a dotációfelemelés az állami háztartás folyó évében veszi csak kezdetét — az új állások betöltése csak akkor lesz eszközölhető, mikor az 1895. évi állami költségvetés már törvényvel leendő biztosítva, vagyis — ez a törvény a kir. szentesítéssel ellátva életbe lép.

— **Halálozás.** Szlávik Pál a csongrádi ács és kőműves segédek szakegyületének elnöke a f. hó 10-én meghalt. Az elhunyt nagy tiszteletben állott szaktársai előtt, mi onnan is kitént, hogy 3 év óta minden évben egyhangulag választották meg a szakegyület elnökéül. A f. hó 6-án tartott szakegyületi tisztújító közgyűlés ismét egyhangú lelkesedéssel tisztelte meg bizalmával, dacára annak, hogy akkor már a halállal vívódott. Temetése szaktársainak nagy részvéte mellett ment végbe a f. hó 11-én. Halálát nem csak szaktársai siratták meg, hanem mind azok, akik életében ismerték, mert benne egy talpig becsületes, szolid iparos veszett el. Béke hamvainak!

— **Jeges utak.** A szeszélyesen változó időjárás átalakította a gyalog utakat — kocsolyapályává. A fölolvadt hó ráfagyott a járdákra és most, az ember nagyon ingatag és esendő. Nehéz a jeges uton a járás-kelés. Azt fölösleges megemlíteni, hogy a járdákat senki sem gondozza. Ha megolvad a rajta összegyűlt hó es jég, akkor vízben gázolunk és napokig nátha-vigéczek leszünk. Ha pedig az

idő változtával jéggé dermed a gyalogút felülete, akkor meg akarja ellenére tánczolni, eshet el a sima jégen az ember, mert sem homokkal, sem hamuval nem szórják be a sikamlós utat. Pedig erre nagy szükség volna az egész városban, de legjobban kellene a főbb utvonalatokat és különösen az iskolák előtti járdákat meghomokozni.

— **A huszadik század kezdete.**

Az 1890. év kezdete óta szokszor lehetett találkozni a világ összes lapjaiban különféle találgatásokkal és fejtegetésekkel, a melyek annak a kérdésnek az eldöntésére vonatkoznak, hogy tulajdonképpen mikor ér véget ez a század vége és mikor kezdődik a huszadik század. Első pillanatra a legtöbben úgy vélekednek, hogy a huszadik század 1900 január 1-ső napjával, azaz 1899. december 31-n éjjel pontban 12 órakor kezdődik, a mi nyilván való tévedés. A huszadik század csak akkor kezdődhetik, mikor az előző ezerkilencszáz esztendő teljesen letelt, vagyis: 1900 december 31-én éjjel után, mert a huszadik század első napja természetesen csak 1901 január 1-seje lehet. De ez csak a bevett időszámításra vonatkozólag áll. A Krisztus születésétől fogva tényleg számítható huszadik században már kilencz nap óta benne vagyunk, amennyiben 1894. december 31-én éppen ezerkilencszáz esztendője mult el annak, hogy Krisztus megszületett. A mai hibás időszámítás egy hatodik századbeli tudós szerzetesnek, Kis Dioniziusnak a számításain alapszik, a ki Krisztus születését a Róma alapításától számított 53-ik esztendőre tette. Későbbi tudósok kimutatták ugyan, hogy a derék szerzetes több hibát követett el számításaiban, de az de az időszámítás megváltoztatása igen sok zavart idézett volna elő, jöllehet egészen biztos tnynek tekintik azt, hogy a mostani időszámítás szerint Krisztus voltaképpen öt évvel Krisztus születése előtt született. (P. H.)

— **Szépül a város.** Emlegettük már lapunkban, hogy a helybeli öreg takarékpénztár a város főterén két régi házat vett meg, a melynek telkén emeletes házakat fog építtetni. Volt alkalmunk megtekinteni az Éder-féle ház telkén emelendő emeletes ház tervét, mely Ulléin József soperóni építész művészi alkotása. Készen kívül ez a ház lesz a legszebb épület Csongrádon, méltó díszre a nagy piac térnek, a melyre homlokzatával nézni fog. Az építés költségei 52 ezer forintban vannak előirányozva. A palota építését már a kora tavasszal megkezdik s a nyár folyamán be is fejezik. A Hacker-féle telken szintén még ez év folyamán felépül az emeletes ház. Hát majd lassan-lassan, mégis csak haladunk.

— **Vak asszony tűzhalála.** Borzalmas halál érte városunkban a 78 éves világtalan Kovács Istvánnét. Alács Mariát. A szegény asszony már három év óta silymódú vakságban és ilyen tehetetlen állapotban maradt otthon egyedül, amíg a férje reggeli misén áhítatoskodott. Oda ült a tűzhelyhez melegedni. Szerencsétlen véletlenségből, hirtelen tüzet fogott a ruhája és csakhamar az egész asszony lángban állott. Minthogy nem volt senki sem odahaza, segélykiáltásai elhangzottak a nélkül, hogy valaki segítségére sietett volna, úgy hogy iszonyu kínok között, a szó-szoros értelmében elégett. — A város költségén temették el.

— **Rend.** A multkoriban lehullott sok hóból alig látszik valami egyik-másik felebarátunk udvarában, mert sokan szeretik a rendet és az udva-

rukából a havat kihordatták az utcára s itt magas halmokban várja az olvasztó meleget. Hát az ellen nem lehet kifogást emelni, hogy az udvar tisztántartása czéljából többen kihordatták a havat, de ezt nem az utcában kellett volna larakni, hanem egy kissé a városon kívül, pl. a liba legelőre, vagy pedig a bökényben. Mert ne csak névleg, hanem igazán legyen rend, még a hó takarításban is.

A béke szerető bíró. Beállít a napokban két kubis a községi bíróhoz; de se szó se beszéd csak a már kint meg kezdett szó harez folyik tovább, adáz dühvel, a bírói szobában és, a bíró csak hallgat békésen, türelmesen, végre kérdi „mit akarnak kentek“?

Pörölni „gyűttünk bíró uram.

Békülni, békülni; szól bölesem a türelmes bíró, s miként mondá, ugy lett. —

Megvadult lovak. Nagy riadalmat keltett mult pénteken, éppen heti piaczkor szánkó elé fogott két ló, melyek örült sebességgel vágtattak keresztül, — kasul a piacra, hol a járók, kelők iszonyú félelemmel iparkodtak kitérni a megbokrosodott állatok elül. Szentesi fuvaros lovai voltak s míg gazdájuk oda járt, addig a lovak valószínűleg megijedtek s elszaladtak.

A kemény hidegek beálltával nagy szorgalommal hordatják a jégverem tulajdonosok vermeikbe a jeget, a községi jégvermek is már mind telvék, megjegyzendő, hogy a belügyminiszterium különös fölhívást bocsájtott ki e tekintetben, mely a községek elöljáróit figyelmezteti a jégnek idejekorán való beszerzésére, tekintettel a nyáron ismételve fel lépő ragályos betegségre különösen a cholera-ra, melynél tudvalevőleg a jég elmaradhatatlan s ki-pótolhatatlan óvsz erként ismeretes.

— **Szentesi vásár.** Szentesen a f. évi február hó 2-án, 3-án és 4-én lesz az idei téli országos vásár megtartva.

A legszebb ajándékok. A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Bapestre hogy Karácsonyra és újévre bevásárlásokat tegyen, a különböző csábító hirdetési ajánlatok között alig tud választani alig tudja magát elszánni rá, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szebbnél szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszebbek a **Stenberg Armin és Testvére-féle** Kerepesi úti hangszer ipar telep kirakatában láthatók. Egy egész házat foglal el e nagy vállalat, dúsan felhalmozva úgy a földszinten mint az emeleten a legkülönbözőbb zenekarbéli s műkedvelői hangszerek az összes réz és fa fúvó verő és vonó hangszereken kívül zsenialis combinációjú dísz és játékhangszerek „harmonikák és harmoniumok mechanikai zenélő művek, magától játszó zene eszközök melyeken egész operákat lehet lejátszani, zenélő madarak melyek a legszebb dalokat fityülik stb. stb. egyik legszebb s legérdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy nikelből készült karácsonfa állvány mely ünnepélyes zenekíséret mellett lassú ütemben forgatja a karácsonyfát Ára 25—32 frt ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga valószínű látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kelt felünést midőn az egész ipartelep vilámlamos árban úszik megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű és kedvelt, hogy mostanában mindig zsúfolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Felolós szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadólap tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

2278 sz.

tkv. 894.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A csongrádi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy a Csongrád városi takarékpénztár végrehajthatónak Balog János (kinek neje Kádár Viktor végrehajtást szenvedő elleni 1000 frt tőke követelés és minden járuléka behajtása iránti végrehajtási ügyében, (a csongrádi kir. járásbíróóság) területén levő Csongrád község határában fekvő a csongrádi 7682. számú tjkvben foglalt Balog János nevében álló 9593/b rszámú 5⁷¹⁰/1600 hold téri keselyesi legelőre 1552. frt. becsárban, — valamint a csongrádi 7629. számú tjkvben foglalt 9594. rszámú és ugyanannak nevében álló 1283. ölt téri keselyesi legelőre o. é. 253 frt becsárban az árverést a fent ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi február hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbíróóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 155 frt 20 kr. és 25 frt 30 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX.

t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-ministeri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon a kir. Bíróság mint tkvi hatóságnál 1894. évi november hó 20 án.

Szarka

kir. járásbíró.

GUMMI!

Valódi párisi kőművelésűek! F. Bergnerand-fils párisi gyárából. Gummi és halhólyag jótállás mellett tucatonként 1, 2, 4, 5 és 6 frt — Caottos americ ins tucatonként 3 4 és 9 frt gyűjtemény uraknak 3-10 frtig — Eredeti persarium oclusivum Meusinga tanár szerint 180 — 580 fr.

ajándék! Minden hölgynek nélkülözhetetlen a „Diana-öv” 250-5 frtig. — Betézipórási cikkek gyári áron 10 frtnyi megrendelésnél 10 százalék árkedvezmény Megrendelés pontosan diszkrétan eszközöltetnek.

KELETI J.

es és kir. szab. sérvkötő gyártója
BUDAPEST IV. Koronaherceg-utca 17 sz.
Arjegyzék ingyen és bérmentve.

!Négy regény ingyen!**Felhívás**

a művelt magyar olvasó közhatalmához!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendszer házi barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja” című melléklet, a nő hű tanács adója és szellemi titkára.

A „Regenymeiléklet” évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt tehát összesen négy forint.

A „Borítók” tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a „Képes Családi Lapok” a legértelmesebb, a legélénkebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek ecsetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házmár és társa” regény Beniczkyne Bajsa Lenkétől; „Újév” költemény Ábrányi Emiltől; „A befelé fordított kép” novella Muray Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnovsky Mórtól; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjú anya” költemény dr. Feleki Sándortól; „Az állom” G. Diószeghy Mórtól; „Bál után” Mészáros Sándortól; „Az időről” szatira Jámbor Lajostól; „A szép színész” regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja” című divat- s „Regény”-melléklettel együtt
Egész évre — — — 6 frt — kr.
Fél évre — — — 4 „ —
Negyed évre — — — 1 „ — 50

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadó hivatal mindazoknak, akik ez iránt — legezélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 50 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül és a ki csak 1 frt 50 krt. negyedévi előfizetési díjat 20 kr csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes CsaládiLapok”

kiadóhivatala
Budapest, Váci-utca 14. saját h.

Gróf Esterházy Géza-féle

Cognac gyár, Budapest.

Dr. Heumann Zsigmond kir. kereskedelmi törvényszéki hites vegyész által hivatalosan meg ejtett és általunk tudomásul vett vizsgálatok alapján az

Esterházy Cognac

ot betegeinknél alkalmaztuk és azt sikeresen használva mint kitűnő minőségűt a francia cognacokkal vetekedőt a legjobban ajánlhatjuk.

Dr. Angyán Béla
egyetemi tanár.

Dr. Kétly Károly
egyetemi tanár.

Dr. Réczey Imre
egyetemi tanár.

Dr. Badón János
egyetemi tanár.

Dr. Póor Imre
kir. tanácsos egyetemi tanár.

Dr. Tauffer Vilmos
egyetemi tanár.